

751

Lífið er stutt

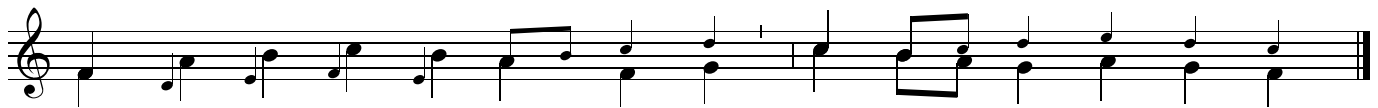
1. Líf - ið er stutt og líð - un manns líkt draum - i hverf - ur skjótt,
 2. Ó, að sér - hvert mitt augn - a - tár, und - ir hörm - ung - ar vígt
 3. Veit mér, ó, Guð, að vilj - i þinn vilj - ann minn sigr - i hér,
 4. Skal ég svo kvíð - a nokkr - u? Nei. Nærri' er út - runn - ið skeið.

finnst þó mjög langt í hörm - um hans hjart - að nær miss - ir þrótt,
 gæt - i, mis - kunn - ar Herr - ann hár, hjart - a þitt bless - að mýkt
 til þess minn vilj - i vilj - ann þinn virð - i sem skyld - ugt er.
 Senn ber að höfn - um hrak - ið fley, hugg - un gefst leng - i þreyð

krist - i - leg frels - un kross - ber - ans kem - ur aldr - ei of fljótt,
 svo þú mín styt - ir ang - urs - ár, auð - mjúk - ur bið um slíkt,
 Það sé minn vilji' og við - leitn - in verð - a svo hlýð - inn þér
 og hvort ég lif - i eð - a dey ei - lífs lífs von er greið.

erf - ið - is - dag - ur iðj - and - ans und - ir - býr hvíld - ar - nótt.
 fyrir mun ei gró - a feng - ið sár fyrst það blæð - ir svo ríkt.
 að hirt - ing þín - a sér - hvert sinn sé kært - að þiggj - a mér.
 Guð minn, Guð minn, mig ein - an ei yf - ir - gef þú í neyð.